τον υπάλληλο που διαθέτει τον απαιτούμενο ελάχιστο χρόνο υπηρεσίας.

2. Ο προακτέος υπάλληλος ο οποίος πριν από τη μονιμοποίησή του έπρεπε να πραγματοποιήσει περίοδο δοκιμασίας, οφείλει και μετά το τέλος της περιόδου δοκιμασίας, να έχει συμπληρώσει τον ελάχιστο χρόνο υπηρεσίας που απαιτεί ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης.

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 20 και 21/83,

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΒΛΑΧΟΣ, νομικός-αναθεωρητής στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λουξεμβούργου, 21, rue Bertels, εκπροσωπούμενος από το δικηγόρο Λουξεμβούργου και αντίκλητό του Victor Biel, 18 A, rue des Glacis,

προσφεύγων,

κατά

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, εκπροσωπούμενου από τον Francis Hubeau, προϊστάμενο του τμήματος προσωπικού, επικουρούμενο από το δικηγόρο Λουξεμβούργου και αντίκλητό του Alex Bonn, 22, Côte d'Eich,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση δύο αποφάσεων του Δικαστηρίου οι οποίες απέρριψαν τις διοικητικές ενστάσεις του προσφεύγοντος με τις οποίες ζητούσε αλλαγή κατατάξεως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

συγκείμενο από τους G. Bosco, πρόεδρο τμήματος, A. O'Keeffe και T. Koopmans, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας, οι ισχυρισμοί, καθώς και τα επιχειρήματα και τα αιτήματα των διαδίκων συνοψίζονται ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά και έγγραφη διαδικασία

Κατόπιν διαγωνισμού, το Δικαστήριο, με έγγραφο της 21ης Ιουλίου 1980, προσέφερε στο Βλάχο σύμβαση επικουρικού υπαλλήλου, από 15ης Σεπτεμβρίου 1980, με την ιδιότητα του γλωσσομαθούς νομικού και με βαθμό A II/4.

Μη αποδεχόμενος την πρόταση αυτή ο Βλάχος απέστειλε, στις 29 Ιουλίου 1980, επιστολή με την οποία ζητούσε από τη διοίκηση του Δικαστηρίου να επανεξετάσει ευνοϊκότερα την κατάταξή του λαμβάνοντας υπόψη την επαγγελματική του πείρα. Με έγγραφο της 25ης Αυγούστου 1980, το Δικαστήριο διαβεβαίωσε τον Βλάχο

«ότι μετά την ψήφιση του προϋπολογισμού του 1981, οι καλύτεροι γλωσσομαθείς νομικοί θα έχουν τη δυνατότητα να διοριστούν ως αναθεωρητές (βαθμός LA 5)».

Κατόπιν αυτού ο Βλάχος αποφάσισε να αποδεχθεί την πρόταση απασχολήσεως και ανέλαβε υπηρεσία στο Δικαστήριο στις 15 Σεπτεμβρίου 1980.

Από 1ης Ιανουαρίου 1981 ο Βλάχος άσκησε de facto καθήκοντα αναθεωρητή και από 1ης Απριλίου 1981 μέχρι 1ης Ιουλίου 1982 άσκησε τα ίδια καθήκοντα ad interim, μετά από τρεις διαδοχικές αποφάσεις της ΑΔΑ.

Το 1981 το Δικαστήριο πέτυχε την ψήφιση ορισμένου αριθμού θέσεων για την ελληνική μεταφραστική ομάδα και μετέτρεψε, από 1ης Ιανουαρίου 1981, την αρχική σύμβαση του Βλάχου σε σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου με την ιδιότητα του γλωσσομαθούς νομικού στο βαθμό LA 6 κλιμάκιο 3.

Στις 20 Ιανουαρίου 1982 ο Βλάχος απηύθυνε προς τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, διοικητική ένσταση. Με την ένσταση αυτή ζήτησε το διορισμό του με την ιδιότητα του γλωσσομαθούς νομικού και βαθμό και κλιμάκιο αντίστοιχο προς την εκπαίδευση και την επαγγελματική του πείρα. Στην αίτησή του, ζητούσε την μονιμοποίησή του ως νομικού αναθεωρητή και στο βαθμό LA 5/4.

Εν τω μεταξύ, ο Βλάχος έλαβε μέρος στον εσωτερικό διαγωνισμό CJ 149/81 και, μετά από την έκθεση της εξεταστικής επιτροπής, το Δικαστήριο, στη σύσκεψη επί διοικητικών θεμάτων της 29ης Ιουνίου 1982, τον διόρισε νομικό αναθεωρητή ελληνικής γλώσσας, στο βαθμό LA 5/1 από 1ης Ιουλίου 1982, αυτή δε η απόφαση κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 5 Οκτωβρίου 1982.

Στις 28 Ιουλίου 1982 ο Βλάχος υπέβαλε, βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, διοικητική ένσταση κατά «της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως», της σχετικής με την αίτηση που είχε υποβάλει στις 20 Ιανουαρίου 1982. Με απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 1982, η οποία κοινοποιήθηκε στο Βλάχο στις 10 Νοεμβρίου 1982, η διοικητική του ένσταση απερρίφθη.

Στις 15 Οκτωβρίου 1982 ο Βλάχος υπέβαλε δεύτερη διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως που έλαβε το Δικαστήριο στη σύσκεψή του επί διοικητικών θεμάτων της 29ης Ιουνίου 1982. Με την ένσταση ζητούσε να ανακαλέσει η ΑΔΑ την προ-

σβαλλόμενη απόφαση και να λάβει νέα με την οποία να διορίζεται ο προσφεύγων στο βαθμό LA 4 ή, επικουρικώς, στο τρίτο κλιμάκιο του βαθμού LA 5. Η νέα αυτή διοικητική ένσταση απερρίφθη, καθόσον το Δικαστήριο έκρινε ότι ο ενδιαφερόμενος, κατά το διορισμό του στο βαθμό LA 5, δεν ήταν νεοπροσληφθείς στο Δικαστήριο υπάλληλος, κατά την έννοια του άρθρου 32, αλλά μόνιμος υπάλληλος ο οποίος προήχθη από το βαθμό LA 6 στο βαθμό LA 5. Κατά συνέπεια, την κατάταξή του ρύθμιζε το άρθρο 46.

Οι υπό κρίση προσφυγές ασκήθηκαν στις 8 Φεβρουαρίου 1983.

Το Δικαστήριο, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

Με Διάταξη της 12ης Ιανουαρίου 1983, το Δικαστήριο, πρώτο τμήμα, αποφάσισε να ενώσει τις υποθέσεις 20/83 και 21/83 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και έκδοση κοινής αποφάσεως.

II — Αιτήματα των διαδίκων

Ο *προσφεύγων* ζητεί από το Δικαστήριο:

1. στην υπόθεση 20/83
   - να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή,
   - να ακυρώσει την απόρριψη της δεύτερης διοικητικής μας ενστάσεως, απόρριψη η οποία κοινοποιήθηκε στις 27 Ιανουαρίου 1983,
   - να αποφανθεί ότι ο προσφεύγων πρέπει να θεωρηθεί ως προσληφθείς, υπό την έννοια των άρθρων 29 έως 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και, κατά συνέπεια, να αποφανθεί ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προαχθείς,
   - κατά συνέπεια, να αποφανθεί ότι δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 46,
   - να παραπέμψει την υπόθεση ενώπιον της ΑΔΑ,
   - να καταδικάσει το Δικαστήριο στα δικαστικά έξοδα·
2. στην υπόθεση 21/83
   - να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή,
   - να την κρίνει βάσιμη και, κατά συνέπεια,
   - να ακυρώσει την απόρριψη της διοικητικής μας ενστάσεως της 28ης Ιουλίου 1982, απόρριψη η οποία γνωστοποιήθηκε στις 10 Νοεμβρίου 1982,
   - να αποφανθεί ότι ο προσφεύγων πρέπει να θεωρηθεί ως "προσληφθείς" υπό την έννοια των άρθρων 29 έως 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης,
   - κατά συνέπεια να αποφανθεί ότι δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και
   - να παραπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου, υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ,
   - να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Το *καθού* ζητεί από το Δικαστήριο:

1. στην υπόθεση 20/83
   - να απορρίψει την προσφυγή·
   - να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις του κανονισμού διαδικασίας·
2. στην υπόθεση 21/83
   - να απορρίψει την προσφυγή·
   - να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις του κανονισμού διαδικασίας.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

Ο *προσφεύγων* παραπέμπει το Δικαστήριο στους ισχυρισμούς που ανέπτυξε στη δεύτερη διοικητική του ένσταση. Οι ισχυρισμοί αυτοί συνοψίζονται ως εξής:

Πρώτος λόγος ακυρώσεως: Πλάνη περί την εφαρμογή του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων

Η ΑΔΑ, προκειμένου να προσλάβει πέντε νομικούς αναθεωρητές ελληνικής γλώσσας, προέβη στη δημοσίευση της προκηρύξεως του εσωτερικού διαγωνισμού CJ 149/81 βάσει τίτλων και εξετάσεων, σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχείο 6, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, με το αιτιολογικό ότι ήταν αδύνατον να πληρωθούν οι πέντε αυτές θέσεις με προαγωγή, δεδομένου ότι κανείς από τους υπηρετούντες έλληνες υπαλλήλους δεν συγκέντρωνε τις απαιτούμενες τυπικές προϋποθέσεις (κανείς δεν ήταν μόνιμος υπάλληλος που να έχει συμπληρώσει δύο έτη υπηρεσίας στο βαθμό LA 6).

Τόσο η προαναφερθείσα ανακοίνωση κενής θέσης όσο και η προκήρυξη εσωτερικού διαγωνισμού που προαναφέρθηκε και που φέρουν τον ίδιο αριθμό, προσδιορίζουν κατά το σαφέστερο δυνατό τρόπο, χρησιμοποιώντας τη λέξη «πρόσληψη», ποιος ήταν ο σκοπός που επιδίωκαν.

Κατά συνέπεια, πεπλανημένως η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται στα άρθρα 45 και 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και συντρέχει περίπτωση ελαττώματος που βαρύνει τις αιτιολογικές σκέψεις επί των οποίων στηρίζεται.

Στην προκειμένη περίπτωση επρόκειτο απλώς για την πρόσληψη του προσφεύγοντος υπό άλλη ιδιότητα, την ιδιότητα του νομικού αναθεωρητή. Έπρεπε, επομένως, να εφαρμοστούν τα άρθρα 31, παράγραφος 2, στοιχείο 6, και 32, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και όχι οι περί προαγωγών διατάξεις του κεφαλαίου III του τίτλου III του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

Το γεγονός ότι, σύμφωνα με το άρθρο 31, παράγραφος 2, στοιχείο 6, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, για το ήμισυ των νέων θέσεων, ήταν δυνατόν να χορηγηθεί βαθμός μεγαλύτερος από το βασικό βαθμό, αποδεικνύει ότι η βούληση του κοινοτικού νομοθέτη ήταν:

1. να χορηγήσει σε επαρκή αριθμό προσληφθέντων υπαλλήλων βαθμό μεγαλύτερο από το βασικό βαθμό·
2. να δημιουργήσει ένα ορισμένο κίνητρο ώστε να λάβουν μέρος στους διαγωνισμούς οι ικανότεροι και πλέον έμπειροι υποψήφιοι·
3. να καταστήσει δυνατή τη δημιουργία, σε σύντομο χρονικό διάστημα, της καλύτερης δυνατής και αποτελεσματικότερης ιεραρχικής πυραμίδας.

Το γεγονός ότι ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης παρέχει τη δυνατότητα προσλήψεως σε βαθμό μεγαλύτερο από το βασικό βαθμό ενός αριθμού υποψηφίων που μπορεί να φτάσει μέχρι και το ήμισυ των διορισθέντων, σημαίνει ότι η διακριτική εξουσία που μπορεί να ασκήσει στον τομέα αυτό η ΑΔΑ δεν πρέπει να θεωρηθεί ούτε ως περιορισμένη ούτε ως δεσμία, καθόσον η ίδια αυτή διάταξη καθορίζει το πλαίσιο και τα όρια εντός των οποίων πρέπει να ασκηθεί η εξουσία αυτή.

Κατά συνέπεια, στην περίπτωση που ο διοριζόμενος υποψήφιος συγκεντρώνει αντικειμενικά τις τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις για να καταλάβει τη θέση, θα συνιστούσε κακή χρήση της διακριτικής αυτής εξουσίας η ενδεχομένη άρνηση της ΑΔΑ να εφαρμόσει τη διάταξη του άρθρου 31, παράγραφος 2, στοιχείο 6.

Τα επιχειρήματα που αναπτύσσονται στην παρούσα υπόθεση συνάδουν και με την πάγια πρακτική του Δικαστηρίου να χορηγεί, χωρίς εξαιρέσεις, σε όλους τους γλωσσομαθείς νομικούς, όχι το βασικό βαθμό LA 7, αλλά τον ανώτερο βαθμό LA 6 και τούτο, ακόμα και πέρα του αριθμού που ορίζει η εν λόγω διάταξη.

Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά άνιση μεταχείριση και ανεπίτρεπτο δυσμενή διάκριση μεταξύ των υπαλλήλων των σταδιοδρομιών LA 5/LA 4 και LA 7/LA 6, και τούτο, εις βάρος του προσφεύγοντος.

Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Ο Βλάχος ισχυρίζεται ότι δικαίως πίστευε ότι θα διοριστεί στη σταδιοδρομία LA 5/4, ενόψει των εγγράφων και προφορικών υποσχέσεων των ιεραρχικώς προϊσταμένων

του και ενόψει των σχετικών εκθέσεων για την απόδοση και τα προσόντα του. Βεβαίως, μετά τις εξετάσεις διορίστηκε στο βαθμό LA 5, αφού, όμως, προηγουμένως διαψεύστηκε η δικαιολογημένη προσδοκία του ως προς το είδος της μεταχειρίσεως που εδικαιούτο να αναμένει.

Τρίτος λόγος ακυρώσεως: Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των υπαλλήλων στο εσωτερικό του ίδιου κοινοτικού οργάνου

Όταν η ΑΔΑ είχε διορίσει στο παρελθόν νομικούς αναθεωρητές αγγλικής και δανικής ιθαγένειας, υπό τις ίδιες ακριβώς προϋποθέσεις με τον προσφεύγοντα, είχε λάβει υπόψη την προηγούμενη επαγγελματική πείρα, την εκπαίδευση και την ηλικία και είχε χορηγήσει, κατά περίπτωση, βαθμό ή κλιμάκιο ανώτερο από το βασικό βαθμό ή το κλιμάκιό τους.

Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: Παραβίαση της αρχής της ισότητας μεταχειρίσεως των υπαλλήλων έναντι όλων των κοινοτικών οργάνων

Σύμφωνα με τις ισχύουσες αποφάσεις, τις οποίες έλαβαν τα άλλα όργανα σχετικά με την κατάταξη των διοριζομένων υπαλλήλων και τους τρόπους εφαρμογής των άρθρων 31 και 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, διαμορφώνεται η ακόλουθη κατάσταση:

i) α) Εκτός από τις ευεργετικές διατάξεις που αφορούν τη χορήγηση συμπληρωματικού κλιμακίου βάσει της επαγγελματικής πείρας, η Επιτροπή χορηγεί επίσης το βαθμό LA 4 όταν ο διοριζόμενος υπάλληλος έχει τουλάχιστον δεκαετή επαγγελματική πείρα.

β) Επίσης, η Επιτροπή μπορεί να χορηγήσει τον αμέσως μεγαλύτερο βαθμό από το βασικό βαθμό, στο διοριζόμενο υπάλληλο ο οποίος υπηρέτησε στρατιωτική θητεία ίση ή μεγαλύτερη των 24 μηνών. Ο προσφεύγων υπηρέτησε στρατιωτική θητεία 28 μηνών.

ii) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να χορηγήσει το βαθμό LA 4 όταν ο διοριζόμενος υπάλληλος έχει σχετική επαγγελματική πείρα μεγαλύτερη των δέκα ετών.

iii) Βάσει των αποφάσεων 81-5 και 82-9, της 3ης Δεκεμβρίου 1982, το Ελεγκτικό Συνέδριο μπορεί να χορηγήσει στο διοριζόμενο υπάλληλο το βαθμό LA 4, όταν έχει επαγγελματική πείρα μεγαλύτερη των δέκα ετών.

iv) Με την απόφασή του της 17ης Ιανουαρίου 1975, το Συμβούλιο θέσπισε ανάλογη ρύθμιση· χρησιμοποιεί διάφορους συντελεστές ανάλογα με τους μήνες επαγγελματικής πείρας, χωρίς να λαμβάνει, και τούτο ορθώς, υπόψη την ηλικία.

Εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση η ΑΔΑ ενήργησε κατά τρόπο προφανώς αντίθετο με τον τρόπο ενεργείας των αντιστοίχων αρχών των άλλων κοινοτικών οργάνων: χρησιμοποίησε παρανόμως άγνωστα και, εν πάση περιπτώσει, δυσμενή για τον προσφεύγοντα κριτήρια, γεγονός που δημιούργησε εις βάρος του διάκριση, ως υπαλλήλου του Δικαστηρίου, έναντι των συναδέλφων του των άλλων οργάνων που εκπληρούν τα ίδια καθήκοντα. Ενήργησε, επίσης, κατά προφανή αντίθεση προς την αρχή της επιεικείας, η οποία αναγνωρίζεται ως γενική αρχή της κοινοτικής εννόμου τάξεως.

Πέμπτος λόγος ακυρώσεως: Παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως σε συνδυασμό με τον τέταρτο λόγο

Δυνάμει της αρχής της χρηστής διοικήσεως η διοίκηση του Δικαστηρίου έπρεπε να λάβει υπόψη της το σύνολο των δεδομένων,

βάσει των οποίων θα μπορούσε να καταλήξει στην απόφασή της.

Η ανεπαρκής και ιδιαίτερα συνοπτική αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως καθώς και η κατάταξή του στο πρώτο κλιμάκιο του νέου βαθμού οφείλονται στο γεγονός ότι η ΑΔΑ δεν έλαβε υπόψη τα στοιχεία του προσωπικού του φακέλου.

Έκτος λόγος ακυρώσεως: Παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων

Η μη εφαρμογή του άρθρου 31, παράγραφος 2, στοιχείο 6, και του άρθρου 32, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης από την ΑΔΑ περιάγει τον ήδη υπηρετούντα υπάλληλο σε δυσμενέστερη κατάσταση σε σχέση με τον υπάλληλο που αναλαμβάνει για πρώτη φορά καθήκοντα στο Δικαστήριο.

Έβδομος λόγος ακυρώσεως: Αδικαιολόγητη παρέκκλιση από την πάγια πρακτική του Δικαστηρίου.

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η ΑΔΑ παρεξέκλινε από την πρακτική που ακολουθούσε προηγουμένως ως προς την αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας στο διοριζόμενο υπάλληλο, ανάλογα με την εκπαίδευσή του και την πείρα του, και τούτο, κατά παράβαση ενδεχομένων εσωτερικών οδηγιών του Δικαστηρίου σχετικά με τον τρόπο εφαρμογής των άρθρων 31 και 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

Εξάλλου, ο προσφεύγων επικαλείται τις διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης τις οποίες το Δικαστήριο θέλησε να παραβλέψει στην παρούσα περίπτωση.

Ενόψει της σιωπής του καθού στους λόγους που προέβαλε στη διοικητική του ένσταση, ο προσφεύγων αναρωτάται μήπως αυτό σημαίνει ότι δεν είχε να αντιτάξει επιχειρήματα.

Ο *προσφεύγων* ισχυρίζεται, στην προσφυγή του, ότι πρέπει να θεωρηθεί ως προσληφθείς και όχι ως «προαχθείς». Η ίδια η διοίκηση του Δικαστηρίου με το υπόμνημά της της 5ης Απριλίου 1982 (παράρτημα 8 της δεύτερης προσφυγής) του εγνώρισε ότι δεν είχε το δικαίωμα ούτε μεταθέσεως ούτε προαγωγής. Η προκήρυξη του διαγωνισμού CJ 149/81 ανακοίνωσε την «πρόσληψη» πέντε νομικών αναθεωρητών. Μεταξύ των υποψηφίων που πέτυχαν στο διαγωνισμό δεν υπήρχε ούτε ένας που να μπορεί να προαχθεί και, επομένως, είναι παράλογο να διατυπώνεται, εκ των υστέρων, η άποψη ότι τα επιλεγέντα πέντε πρόσωπα προήχθησαν. Οι επιτυχόντες του διαγωνισμού προσελήφθησαν και η διοίκηση θα έπρεπε να τους μεταχειριστεί ως προσληφθέντες και να εφαρμόσει τους κανόνες του άρθρου 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης αντί να εφαρμόσει τις διατάξεις του άρθρου 46 το οποίου περιορίζει τις δυνατότητες χορηγήσεως κλιμακίων σύμφωνα με τις ικανότητες, την πείρα και τα λοιπά προσόντα.

Οι έννοιες της «προσλήψεως» και «προαγωγής» αποτέλεσαν επανειλημμένως αντικείμενο συζητήσεων και αναλύσεων ενώπιον του Δικαστηρίου. Ο γενικός εισαγγελέας Reischl στην υπόθεση Van Belle κατά Συμβουλίου (υπόθεση 176/73, Recueil 1974, σ. 1361) ανέφερε:

«Πράγματι ο όρος "πρόσληψη" δεν πρέπει να νοηθεί κατά τρόπο περιοριστικό, υπό την έννοια του διορισμού του υπαλλήλου και, κατά συνέπεια, υπό την έννοια της εξωτερικής προσλήψεως. Αντίθετα, συνιστά γενική έννοια η οποία, ορθώς εννοούμενη, περιλαμβάνει όλους τους τρόπους καταλήψεως μιας θέσεως.»

Στην υπό κρίση υπόθεση, δεδομένης της αδυναμίας πληρώσεως της θέσεως νομικού-αναθεωρητή με προαγωγή, θα έπρεπε οπωσδήποτε να γίνει δεκτό ότι ο διαγωνισμός CJ 149/81 κατέληξε σε μια πραγματική πρόσληψη, υπό την έννοια των άρθρων 31 και 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

Έστω και αν γίνει δεκτό, ως υπόθεση συζητήσεως, ότι η άποψη της διοικήσεως είναι βάσιμη και ότι ο προσφεύγων προήχθη, η κατάταξή του δεν διέπεται αναγκαστικώς και αποκλειστικώς από τις περιοριστικές διατάξεις του άρθρου 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

Το Δικαστήριο, στην απόφασή του της 6ης Οκτωβρίου 1982 (υπόθ. 9/81, Williams κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1982, σ. 3301), δέχτηκε ότι το άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης που ρυθμίζει την κατάταξη των προαγομένων υπαλλήλων, εφαρμόζεται μόνο όταν «οι σταδιοδρομίες έχουν διαρθρωθεί κατά τρόπο ομοιόμορφο από την αρχή». Αυτό, όμως, δεν συνέβαινε στο Δικαστήριο σε ό,τι αφορά τη σταδιοδρομία του νομικού αναθεωρητή στο αγγλικό και δανικό τμήμα.

Στην υπόθεση 20/83 το καθού παραπέμπει στα όσα ανέπτυξε στην υπόθεση 21/83.

Σε ό,τι αφορά την υπόθεση 21/83, το *καθού* ισχυρίζεται ότι τα αιτήματα που προέβαλε ο προσφεύγων στην αίτησή του της 20ής Ιανουαρίου 1982 υπερκεράστηκαν από τα γεγονότα, καθόσον διορίστηκε στο βαθμό LA 5 από 1ης Ιουλίου 1982. Κατά συνέπεια, το αντικείμενο της αιτήσεώς του και η διοικητική ένσταση που ακολούθησε υπερκεράστηκαν από τα γεγονότα.

Το μόνο ερώτημα που παραμένει είναι εκείνο της κατατάξεως σε κλιμάκιο στο βαθμό LA 5, το οποίο ρυθμίζεται από το άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

Το καθού ισχυρίζεται ότι το άρθρο 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωση του προσφεύγοντος. Όπως, πράγματι, συνάγεται από την οικονομία του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και ιδίως από τον τίτλο III, «σταδιοδρομία του υπαλλήλου», ως «πρόσληψη» πρέπει να θεωρηθεί η αρχική είσοδος στην υπηρεσία κοινοτικού οργάνου προσώπου που δεν ανήκε μέχρι τότε στο προσωπικό των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Δεν αμφισβητείται ότι ο Βλάχος υπηρετούσε ήδη ως υπάλληλος και ότι «προήχθη», κατά την έννοια του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, διορίστηκε, δηλαδή, στον αμέσως μεγαλύτερο βαθμό από εκείνον στον οποίο ανήκε.

Επομένως, την κατάταξή του στο βαθμό στον οποίο προήχθη την ρυθμίζει το άρθρο 46. Βάσει των διατάξεων του άρθρου αυτού η κατάταξη έπρεπε να γίνει στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού LA 5. Πρέπει να προστεθεί ότι η εφαρμογή του άρθρου 46 σε όλες τις περιπτώσεις που είναι ανάλογες με αυτήν του προσφεύγοντος, αποτελεί πάγια πρακτική της διοικήσεως του Δικαστηρίου.

Είναι ανακριβές ότι στην προκήρυξη του διαγωνισμού CJ 149/81 εγίνετο λόγος για «πρόσληψη» πέντε νομικών αναθεωρητών, δεδομένου ότι ο διαγωνισμός ήταν εσωτερικός και είχε, κατά συνέπεια, ως σκοπό να δώσει ιδίως την ευκαιρία σε υπαλλήλους κατωτέρου βαθμού να συγκεντρώσουν τις προϋποθέσεις προαγωγής.

Πριν να ζητήσει απόρριψη της προσφυγής, το καθού διατυπώνει μια γενική παρατήρηση. Ο Βλάχος ανέλαβε υπηρεσία στο Δικαστήριο στις 15 Σεπτεμβρίου 1980 ως επικουρικός υπάλληλος. Μετά από λιγότερο από δύο έτη υπηρεσίας, διορίστηκε μόνιμος με το βαθμό LA 5. Πραγματοποίησε, λοιπόν, μια πραγματική «σταδιοδρομία-αστραπή».

Στην απάντησή του ο *προσφεύγων* διατυπώνει αντιρρήσεις στις παρατηρήσεις του καθού. Κατά την άποψή του, όχι μόνο δεν πραγματοποίησε «σταδιοδρομία-αστραπή» αλλά, αντιθέτως, αισθάνθηκε να διαψεύδονται οι προσδοκίες του. Υποχρεώθηκε να δεχθεί κάθε είδους συμβάσεις και να μετάσχει σε κανονικούς διαγωνισμούς για να καταλήξει, τελικώς, στο βαθμό LA 5.

Σε ό,τι αφορά την υπόθεση 21/83, ο προσφεύγων διαπιστώνει ότι το κύριο επιχείρημα για την απόρριψη της διοικητικής του ενστάσεως της 20ής Ιανουαρίου 1982 ήταν ότι πέτυχε αυτό που ζητούσε. Όμως, αν και ο προσφεύγων διορίστηκε στο βαθμό LA 5 από 1ης Ιουλίου 1982, ο διορισμός αυτός έγινε μετά από κανονικό διαγωνισμό.

Αν ο Βλάχος είχε μετάσχει στο διαγωνισμό CJ 149/81 ως υπάλληλος με βαθμό LA 5 θα είχε διοριστεί στο βαθμό LA 4.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι προσελήφθη μετά από διαγωνισμό και ότι δεν προήχθη. Η διαδικασία του διαγωνισμού προϋποθέτει ένα αριθμό υποψηφίων μεταξύ των οποίων η εξεταστική επιτροπή επιλέγει τους ικανότερους. Αντιθέτως, η προαγωγή, κατά την έννοια του άρθρου 45, γίνεται κατ' επιλογή της ΑΔΑ μετά από σύγκριση των ικανοτήτων και των εκθέσεων κρίσεως. Ο προσφεύγων προσθέτει ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προαχθείς, εφόσον η ΑΔΑ, πριν από το διαγωνισμό, τον είχε διαβεβαιώσει ότι δεν ήταν προακτέος.

Στην ανταπάντησή του το *καθού* επαναλαμβάνει ότι θεωρώντας τον Βλάχο προαχθέντα προέβη σε μια σύμφωνη με το γράμμα εφαρμογή των συζητουμένων διατάξεων και των εννοιών γύρω από τις οποίες διεξάγεται η συζήτηση αυτή. Συμμορφώθηκε, εξάλλου, προς την πρακτική που ακολουθεί σχετικά η διοίκηση του Δικαστηρίου.

Η απόφαση Williams κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου που προαναφέρθηκε, δεν συμβάλλει στην προαγωγή της συζητήσεως ούτε προσθέτει σ' αυτήν χρήσιμα στοιχεία. Από το 1973, κανένας νομικός αναθεωρητής του Δικαστηρίου, σταδιοδρομίας LA 5/LA 4, δεν προσελήφθη απευθείας από υπαλλήλους που δεν υπηρετούσαν ήδη στις Κοινότητες.

Το καθού ισχυρίζεται ότι το άρθρο 46 ρυθμίζει το διορισμό σε ανώτερο βαθμό μονίμου υπαλλήλου. Δεν έχει σημασία το αν η προαγωγή του εν λόγω υπαλλήλου κατέστη δυνατή μόνο μετά από εσωτερικό διαγωνισμό, γεγονός που συμβαίνει σε δύο κατηγορίες περιπτώσεων:

α) όχι μόνο στην περίπτωση «μεταβάσεως υπαλλήλου από κλάδο σε άλλο κλάδο ή ανώτερη κατηγορία», περίπτωση που ρητώς αναφέρεται στο άρθρο 45, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης,

β) αλλά επίσης, σύμφωνα με πάγια διοικητική πρακτική, σε περίπτωση προαγωγής κατά βαθμό όταν ο ενδιαφερόμενος υπάλληλος δεν έχει την ελάχιστη προϋπηρεσία στο βαθμό του που προβλέπει το άρθρο 45, παράγραφος 1, εδάφιο 1, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

Υπ' αυτή την έννοια θα έπρεπε να νοηθεί το υπόμνημα που απηύθυνε στις 5 Απριλίου 1982 στο Βλάχο το τμήμα προσωπικού. Δεν είχε την έννοια ότι ο προσφεύγων ήταν απολύτως αδύνατον να προαχθεί, να λάβει δηλαδή μεγαλύτερο βαθμό. Είχε την έννοια ότι επειδή ο προσφεύγων δεν είχε την απαιτούμενη ελάχιστη προϋπηρεσία, δεν μπορούσε να προαχθεί μετά από απλή συγκριτική εξέταση των ικανοτήτων του και των εκθέσεων που τον αφορούσαν και ότι η προαγωγή του, η χορήγηση δηλαδή μεγαλύτερου βαθμού, μπορούσε να γίνει μόνο μετά από επιτυχία του σε εσωτερικό διαγωνισμό.

Αν δοθεί διαφορετική ερμηνεία στο άρθρο 45, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, αυτό θα σημαίνει ότι, για να προαχθεί κατά βαθμό, κάθε υπάλληλος θα έπρεπε να αναμένει, ανάλογα με την περίπτωση, τουλάχιστον έξι μήνες ή δύο έτη μετά το διορισμό του ως μονίμου υπαλλήλου.

Αν γίνει δεκτό ότι το άρθρο 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης έχει εφαρμογή στην περίπτωση του προσφεύγοντος, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η εν λόγω διάταξη παρέχει, στο δεύτερο εδάφιό της, την ευχέρεια στην ΑΔΑ να αναγνωρίσει αρχαιότητα κλιμακίου. Δεν της επιβάλλει, όμως, με κανένα τρόπο υποχρέωση να το πράξει.

III — Προφορική διαδικασία

Στη συνεδρίαση της 23ης Φεβρουαρίου 1984, οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του στη συνεδρίαση της 22ας Μαρτίου 1984.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 8 Φεβρουαρίου 1983, ο προσφεύγων, νομικός αναθεωρητής στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησε, δυνάμει του άρθρου 91 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων (στο εξής κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης), προσφυγή (21/83) με την οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της 28ης Οκτωβρίου 1982, περί απορρίψεως της διοικητικής του ενστάσεως της 28ης Ιουλίου 1982, την οποία είχε υποβάλει δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και με την οποία ζητούσε το διορισμό του σε βαθμό και κλιμάκιο που να ανταποκρίνονται στην πείρα και την ηλικία του.

2 Με χωριστό δικόγραφο της ίδιας ημέρας ο προσφεύγων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 91 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, προσφυγή (20/83) με την οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της 19ης Ιανουαρίου 1983 περί απορρίψεως της διοικητικής του ενστάσεως της 15ης Οκτωβρίου 1982 κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου, της 29ης Ιουνίου 1982, περί διορισμού του, μετά από εσωτερικό διαγωνισμό, σε θέση νομικού-αναθεωρητή με το βαθμό LA 5, κλιμάκιο 1, και αρχαιότητα στο κλιμάκιο από 1ης Σεπτεμβρίου 1980.

3 Ο προσφεύγων προσελήφθη ως επικουρικός υπάλληλος στις 15 Σεπτεμβρίου 1980 με την ιδιότητα του γλωσσομαθούς νομικού. Την 1η Ιανουαρίου 1981 διορίστηκε έκτακτος υπάλληλος με το βαθμό LA 6, κλιμάκιο 3. Από 1ης Απριλίου 1981 του ανατέθηκαν καθήκοντα αναθεωρητή ad interim για περίοδο έξι μηνών. Με πρόσθεμα της 15ης Σεπτεμβρίου 1981, η σύμβασή του τροποποιήθηκε έτσι ώστε να έχει την ιδιότητα του νομικού αναθεωρητή με βαθμό LA 5, κλιμάκιο 1, από 1ης Απριλίου 1981. Κατόπιν του εσωτερικού διαγωνισμού CJ 14/81 διορίστηκε, από 1ης Οκτωβρίου 1981, δόκιμος υπάλληλος με την ιδιότητα του γλωσσομαθούς νομικού και κατετάγη στο βαθμό LA 6, κλιμάκιο 3. Του ανατέθηκαν εκ νέου καθήκοντα αναθεωρητή ad interim και του χορηγήθηκε αποζημίωση που κάλυπτε τη διαφορά μεταξύ των αποδοχών LA 6 και των αποδοχών που θα είχε στο βαθμό LA 5 στον οποίο είχε καταταγεί ως έκτακτος υπάλληλος.

4 Στις 20 Ιανουαρίου 1982, ο προσφεύγων υπέβαλε στον Πρόεδρο του Δικαστηρίου αίτηση με την οποία ζητούσε να μονιμοποιηθεί με την ιδιότητα του νομικού-αναθεωρητή (κατηγορία LA 5/4). Επειδή στην αίτησή του αυτή δεν

δόθηκε απάντηση, υπέβαλε, στις 28 Ιουλίου 1982, διοικητική ένσταση, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης με την οποία ζητούσε το διορισμό του σε βαθμό και κλιμάκιο που να ανταποκρίνονται στην πείρα και την ηλικία του.

5 Με απόφαση της 30ής Ιουνίου 1982, ο προσφεύγων μονιμοποιήθηκε με το βαθμό LA 6/3 και αρχαιότητα στο κλιμάκιο από 1ης Ιανουαρίου 1981.

6 Κατόπιν εκθέσεως της εξεταστικής επιτροπής του εσωτερικού διαγωνισμού CJ 149/81, το Δικαστήριο, κατά τη σύσκεψή του επί διοικητικών θεμάτων της 29ης Ιουνίου 1982, διόρισε τον προσφεύγοντα νομικό-αναθεωρητή, από 1ης Ιουλίου 1982, και τον κατέταξε στον βαθμό LA 5, κλιμάκιο 1, με αρχαιότητα στο κλιμάκιο από 1ης Σεπτεμβρίου 1980. Κατά της αποφάσεως αυτής, η οποία του κοινοποιήθηκε στις 5 Οκτωβρίου 1982, ο προσφεύγων υπέβαλε ένσταση, στις 15 Οκτωβρίου 1982, με την οποία ζητεί το διορισμό του στο βαθμό LA 5, κλιμάκιο 4.

7 Με απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 1982 απερρίφθη η ένσταση της 28ης Ιουλίου 1982 και, με απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 1983, απερρίφθη επίσης η ένσταση της 15ης Οκτωβρίου 1982. Κατά των απορριπτικών αυτών αποφάσεων ο προσφεύγων άσκησε τις υπό κρίση προσφυγές.

8 Με την προσφυγή 21/83, ο προσφεύγων ζητεί ακύρωση της αποφάσεως της 28ης Οκτωβρίου 1982 και ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί ότι πρέπει να θεωρηθεί ως «προσληφθείς» κατά την έννοια των άρθρων 29 έως 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και ότι, κατά συνέπεια, δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωσή του το άρθρο 46. Με την προσφυγή 20/83 ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της 19ης Ιανουαρίου 1983 και ζητεί, επίσης, από το Δικαστήριο να αποφανθεί ότι πρέπει να θεωρηθεί ως «προσληφθείς» κατά την έννοια των άρθρων 29 έως 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και ότι, κατά συνέπεια, το άρθρο 46 δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωσή του.

9 Στην απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 1982, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) έκρινε ότι, με την αίτησή του της 20ής Ιανουαρίου 1982, ο προσφεύγων επιδίωκε το διορισμό του σε θέση νομικού-αναθεωρητή και την κατάταξή του στο βαθμό LA 5, κλιμάκιο 4, χωρίς να απαιτείται προς τούτο να μετάσχει σχετικά σε διαγωνισμό και, εξάλλου, χωρίς να απαιτείται προς τούτο να πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Καθόσον με την αίτησή του ζητούσε τον άμεσο διορισμό του στο βαθμό LA 5, η

αίτηση αυτή δεν έχει πλέον αντικείμενο από τη στιγμή που ο προσφεύγων, τότε γλωσσομαθής νομικός με βαθμό LA 6, κλιμάκιο 3, συμμετέσχε στο διαγωνισμό για την πρόσληψη αναθεωρητών και, εν πάση περιπτώσει, από τη στιγμή που διορίστηκε αναθεωρητής στο βαθμό LA 5, κλιμάκιο 1. Εν πάση περιπτώσει, θα ήταν αδύνατον να ικανοποιηθεί το αίτημά του χωρίς να παραβιαστούν διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Κατά το χρόνο διορισμού του στο βαθμό LA 5, ο προσφεύγων δεν ήταν νεοπροσληφθείς υπάλληλος, κατά την έννοια του άρθρου 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, αλλά μόνιμος υπάλληλος ο οποίος προήχθη από το βαθμό LA 6 στο βαθμό LA 5. Επομένως, η κατάταξή του ρυθμίζεται από το άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

10 Με την απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 1983, η ΑΔΑ απέρριψε, με την ίδια αιτιολογία, την ένσταση της 15ης Οκτωβρίου 1982.

11 Με τις δύο προσφυγές ο προσφεύγων προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

α) πλάνη κατά την εφαρμογή του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης,

β) παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης,

γ) παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των υπαλλήλων μέσα στο ίδιο όργανο,

δ) παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των υπαλλήλων έναντι όλων των κοινοτικών οργάνων,

ε) παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως σε συνδυασμό με τον υπό το στοιχείο δ λόγο,

ζ) παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων,

η) αδικαιολόγητη απόκλιση από την πάγια πρακτική που ακολουθεί το Δικαστήριο.

Η προσφυγή 21/83

12 Η ΑΔΑ εξέδωσε την απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 1982, την ακύρωση της οποίας ζητεί ο προσφεύγων, ως απάντηση στη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος της 28ης Ιουλίου 1982. Η ένσταση αυτή υποβλήθηκε κατόπιν της από 20 Ιανουαρίου 1982 αιτήσεως προς τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου, με την οποία ο προσφεύγων ζητούσε τη μονιμοποίησή του με την ιδιότητα του νομικού-ανα-

θεωρητή (κατηγορία LA 5/4). Κατά την υποβολή της αιτήσεως αυτής, ο προσφεύγων ήταν δόκιμος υπάλληλος LA 6 και είχε περιληφθεί στους επιτυχόντες του διαγωνισμού CJ 14/81. Πρέπει να παρατηρηθεί ότι σκοπός του εν λόγω διαγωνισμού ήταν η πρόσληψη γλωσσομαθών νομικών της κατηγορίας LA 7/6 και ότι το Δικαστήριο δεν μπορούσε να μονιμοποιήσει τον προσφεύγοντα σε θέση της κατηγορίας LA 5/4 χωρίς να παραβιάσει τις διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι διάφοροι λόγοι ακυρώσεως που προβάλλονται στην προσφυγή.

Η προσφυγή 20/83

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως

13 Ο προσφεύγων εκθέτει ότι το Δικαστήριο προκειμένου να «προσλάβει» πέντε νομικούς αναθεωρητές ελληνικής γλώσσας, δημοσίευσε την προκήρυξη εσωτερικού διαγωνισμού CJ 149/81, σύμφωνα με το άρθρο 29 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, με την αιτιολογία ότι ήταν αδύνατη η πλήρωση των πέντε αυτών θέσεων με προαγωγή, δεδομένου ότι κανείς από τους υπηρετούντες έλληνες υπαλλήλους δεν συγκέντρωνε τις απαιτούμενες τυπικές προϋποθέσεις — κανείς δεν ήταν μόνιμος υπάλληλος που να έχει συμπληρώσει δύο έτη υπηρεσίας στο βαθμό LA 6. Υπ' αυτή την έννοια η διοίκηση του Δικαστηρίου του γνωστοποίησε, με έγγραφό της της 5ης Απριλίου 1982, ότι η υποψηφιότητά του δεν μπορούσε να γίνει δεκτή κατά το στάδιο της ανακοινώσεως κενής θέσεως CJ 149/81, δεδομένου ότι δεν είχε δικαίωμα ούτε μεταθέσεως ούτε προαγωγής.

14 Κατά συνέπεια, εσφαλμένα οι αποφάσεις της ΑΔΑ στηρίζονται στα άρθρα 45 και 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν επρόκειτο για προαγωγή, αλλά για πρόσληψη υπό άλλη ιδιότητα, την ιδιότητα δηλαδή του νομικού αναθεωρητή. Εν πάση περιπτώσει, έπρεπε να θεωρηθεί ότι προσελήφθη από την αρχή με την ιδιότητα του νομικού αναθεωρητή και ότι στην περίπτωσή του έπρεπε να εφαρμοστούν τα άρθρα 31, παράγραφος 2 6, και 32, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Το πρώτο κεφάλαιο του τίτλου III του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης φέρει τον τίτλο «πρόσληψη» και περιλαμβάνει τα άρθρα 27 έως 34. Συνάγεται, επομένως, ότι οι επιτυγχάνοντες σε εσωτερικό διαγωνισμό προσλαμβάνονται, δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο 6, και δεν προάγονται.

15 Πρέπει, κατ' αρχάς, να υπομνηστούν οι διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης που επικαλέστηκε ο προσφεύγων. Το πρώτο κεφάλαιο του τίτλου

III του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης αφορά τις διαδικασίες «προσλήψεως», ενώ το κεφάλαιο 3 ρυθμίζει τη βαθμολόγηση, προαγωγή κατά κλιμάκιο και προαγωγή κατά βαθμό. Το άρθρο 29 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης ορίζει ότι εκτός από την πρόσληψη των υπαλλήλων των βαθμών Α 1 και Α 2, καθώς και σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η ΑΔΑ, προκειμένου να προβεί στην πλήρωση κενών θέσεων σε ένα όργανο κινεί τη διαδικασία διαγωνισμών βάσει τίτλων, κατόπιν εξετάσεων ή βάσει τίτλων και εξετάσεων, αφού προηγουμένως εξετάσει α) τις δυνατότητες προαγωγής και μεταθέσεως εντός του οργάνου, β) τις δυνατότητες οργανώσεως εσωτερικών διαγωνισμών στο όργανο, γ) τις αιτήσεις μετατάξεως υπαλλήλων άλλων κοινοτικών οργάνων.

16 Το άρθρο 31 ορίζει ότι οι υποψήφιοι που έχουν επιλεγεί διορίζονται:

— υπάλληλοι της κατηγορίας Α ή του γλωσσικού κλάδου: στον εισαγωγικό βαθμό της κατηγορίας ή του κλάδου τους·

— υπάλληλοι των άλλων κατηγοριών: στον εισαγωγικό βαθμό που αντιστοιχεί στη θέση, για την οποία έχουν προσληφθεί.

Ωστόσο, η παράγραφος 2 του εν λόγω άρθρου επιτρέπει στην ΑΔΑ να παρεκκλίνει από τις διατάξεις αυτές εντός ορισμένων ορίων.

17 Το άρθρο 45, το οποίο περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο 3, ρυθμίζει την προαγωγή. Ορίζει ότι η προαγωγή ενεργείται με απόφαση της ΑΔΑ. Συνεπάγεται την κατάληψη από την υπάλληλο του αμέσως ανωτέρου βαθμού της κατηγορίας ή του κλάδου στον οποίο ανήκει. Για να προαχθεί ένας υπάλληλος πρέπει να έχει συμπληρώσει ένα ελάχιστο χρόνο υπηρεσίας στο βαθμό του. Ο ελάχιστος αυτός χρόνος ανέρχεται, για τους υπαλλήλους που έχουν διοριστεί στον εισαγωγικό βαθμό του κλάδου ή της κατηγορίας τους, σε έξι μήνες από τη μονιμοποίησή τους. Για τους άλλους υπαλλήλους ανέρχεται σε δύο έτη. Η παράγραφος 2 του εν λόγω άρθρου ορίζει ότι η μετάβαση υπαλλήλου από κλάδο ή κατηγορία σε άλλο κλάδο ή ανώτερη κατηγορία μπορεί να γίνει μόνο μετά από διαγωνισμό.

18 Όπως προκύπτει από τα πραγματικά περιστατικά που εκτέθηκαν πιοπάνω, ο προσφεύγων, τον Απρίλιο του 1982, δεν είχε δικαίωμα προαγωγής δυνάμει μόνων των διατάξεων του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Είχε διοριστεί δόκιμος υπάλληλος με το βαθμό LA 6 από 1ης Οκτωβρίου 1981, με αποφάσεις της 11ης και 25ης Νοεμβρίου 1981. Πριν από τη μονιμοποίησή του ήταν υποχρεωμένος να πραγματοποιήσει περίοδο δοκιμασίας εννέα μηνών. Ακόμα και μετά το τέλος της περιόδου δοκιμασίας, για να μπορεί να προαχθεί ο υπάλληλος πρέπει να έχει συμπληρώσει ελάχιστο χρόνο υπηρεσίας, ο οποίος στην περίπτωση του προσφεύγοντος είναι δύο έτη.

19 Στην περίπτωση που η ΑΔΑ σκοπεύει να πληρώσει κενές θέσεις, οφείλει κατά το άρθρο 29 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, πρώτα, να εξετάσει τις δυνατότητες προαγωγής ή μεταθέσεως εντός του οργάνου, και, μετά την έρευνα αυτή, τις δυνατότητες διεξαγωγής εσωτερικού διαγωνισμού. Η σειρά προτιμήσεως που έχει καθοριστεί κατά τον τρόπο αυτό αποτελεί ακριβώς την έκφραση της αρχής της εξελίξεως της σταδιοδρομίας των προσλαμβανομένων υπαλλήλων.

20 Ενώ η πρόσληψη σημειώνει την είσοδο σε κατηγορία ή σε κλάδο της δημοσίας υπηρεσίας την οργάνων, η προαγωγή ρυθμίζει την εξέλιξη της σταδιοδρομίας που άρχισε κατ' αυτόν τον τρόπο εντός της κατηγορίας ή του κλάδου στον οποίο κατετάγη ο υποψήφιος.

21 Πράγματι, η απόφαση της 29ης Ιουνίου 1982 αποτελεί ταυτόχρονα διορισμό και προαγωγή του προσφεύγοντος, δεδομένου ότι στο προοίμιό της αναφέρονται, τόσο το άρθρο 29 όσο και τα άρθρα 45 και 46. Αποτελεί, πράγματι, εφαρμογή των κανόνων περί κατατάξεως σε κατηγορία των υπαλλήλων, στην περίπτωση υπαλλήλου ο οποίος διορίστηκε, κατόπιν της επιτυχίας του στον εσωτερικό διαγωνισμό CJ 149/81, σε νέα θέση με την ιδιότητα του νομικού αναθεωρητή. Κατά συνέπεια, εντάσσεται στο πλαίσιο της εξελίξεως της σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος.

22 Είναι αληθές ότι αν στην περίπτωση του προσφεύγοντος είχαν εφαρμογή τα άρθρα 31 και 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης κατ' αποκλεισμό των άρθρων 45 και 46, θα ήταν, ενδεχομένως, δυνατό να τύχει ο προσφεύγων των αποκλίσεων των άρθρων 31, παράγραφος 2, και 32, παράγραφος 2. Ωστόσο, πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι αποκλίσεις αυτές επαφίονται στην κρίση της ΑΔΑ. Η εν λόγω, όμως, αρχή δεν θα μπορούσε να αποστερήσει τον υποψήφιο από τις υπέρ αυτού αποκλίσεις, αν είχε αποδειχθεί ότι συνιστούν πάγια πρακτική του οργάνου. Όπως, όμως, προκύπτει από τη δικογραφία, από το 1973 κανείς νομικός αναθεωρητής της σταδιοδρομίας LA 5/4 του Δικαστηρίου δεν προ-

σελήφθη απ' ευθείας χωρίς να υπηρετεί ήδη σε κοινοτικό όργανο, πάγια δε πρακτική του οργάνου είναι να θεωρεί ως προαγωγή το διορισμό σε ανώτερη σταδιοδρομία, κατόπιν εσωτερικού διαγωνισμού, υπαλλήλου που ήδη υπηρετεί και να εφαρμόζει, στην περίπτωση αυτή, τον κανόνα του άρθρου 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

23 Η πρακτική αυτή δεν αντίκειται σε καμία διάταξη του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Είναι, πράγματι, προς το συμφέρον της χρηστής διοικήσεως να εξετάζει το όργανο τις δυνατότητες πληρώσεως θέσεων με εσωτερικό διαγωνισμό. Στην περίπτωση αυτή, πρέπει να θεωρηθεί ότι η διαδικασία που επελέγη για την πλήρωση της κενής θέσεως εξομοιώνεται με τη διαδικασία προαγωγής και ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να τύχει ευνοϊκότερης μεταχείρισης, βάσει του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, ο υπάλληλος που «προήχθη» κατ' αυτόν τον τρόπο από τον υπάλληλο που διαθέτει τον απαιτούμενο ελάχιστο χρόνο υπηρεσίας.

24 Από τις σκέψεις αυτές προκύπτει ότι ορθώς τα κοινοτικά όργανα εξομοιώνουν την κατάληψη ανώτερου βαθμού, κατόπιν εσωτερικού διαγωνισμού, με την προαγωγή και εφαρμόζουν σχετικά τους κανόνες του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης που ρυθμίζουν την καθαυτό προαγωγή.

25 Σφάλλει, επομένως, ο προσφεύγων, όταν με τον πρώτο ισχυρισμό του προσάπτει στην ΑΔΑ πλάνη κατά την εφαρμογή του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Αυτός ο ισχυρισμός πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου

26 Ο προσφεύγων εκθέτει ότι το Δεκέμβριο του 1979 το Δικαστήριο δημοσίευσε σε διάφορες ελληνικές εφημερίδες ανακοίνωση διαγωνισμού για την πρόσληψη προϊσταμένου υπηρεσίας, νομικών αναθεωρητών και μεταφραστών ελληνικής γλώσσας. Ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση συμμετοχής, αναφέροντας στη στήλη που προβλεπόταν για την προς πλήρωση θέση «chief or equivalent». Το Δικαστήριο του έκανε πρόταση προς σύναψη συμβάσεως επικουρικού υπαλλήλου με βαθμό A II/4. Διαμαρτυρήθηκε τόσο τηλεφωνικώς όσο και με επιστολή της 29ης Ιουλίου 1980. Εις απάντηση της επιστολής αυτής έλαβε, περί το τέλος Αυγούστου 1980, έγγραφο, με ημερομηνία 25 Αυγούστου 1980, το οποίο τον διαβεβαίωνε ότι, μετά την ψήφιση του προϋπολογισμού του 1981, «οι καλύτεροι γλωσσομαθείς νομικοί θα έχουν τη δυνατότητα να διοριστούν ως αναθεωρητές (βαθμός LA 5)». Είχε, επομένως, τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι μετά την πρώτη προσωρινή άσκηση ανωτέρων καθηκόντων επί έξι μήνες, η οποία θα

χρησίμευε ως δοκιμαστική περίοδος, και/ή εξέταση, θα μονιμοποιούνταν ως νομικός αναθεωρητής. Θεωρεί ότι, κατόπιν του διαγωνισμού CJ 14/81, θα έπρεπε να μονιμοποιηθεί με την ιδιότητα του νομικού αναθεωρητή (κατηγορία LA 5/4). Το Δικαστήριο διέψευσε επομένως τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη που έτρεφε ο προσφεύγων στηριζόμενος στην εν λόγω επιστολή.

27 Ο λόγος αυτός δεν μπορεί να γίνει δεκτός. Το έγγραφο της 25ης Αυγούστου 1980 αποτελούσε απάντηση στις ανησυχίες του προσφεύγοντος, ο οποίος αισθάνθηκε απογοητευμένος από την πρόσληψή του ως επικουρικού υπαλλήλου Α II/4, υπογραμμίζοντας ότι η κατάσταση αυτή δεν ήταν παρά προσωρινή λόγω των τότε δυνατοτήτων του προϋπολογισμού. Το έγγραφο αυτό, όμως, άνοιγε προοπτικές για τη σταδιοδρομία του ενδιαφερόμενου στο υπό δημιουργία γλωσσικό τμήμα, μετά την ψήφιση των πιστώσεων στον προϋπολογισμό. Το έγγραφο αυτό, επομένως, είχε απλώς ενημερωτικό χαρακτήρα και δεν δέσμευε την ΑΔΑ να τον διορίσει στο βαθμό που ο ίδιος επιθυμούσε.

Επί του τρίτου λόγου

28 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το Δικαστήριο, όταν κατά το παρελθόν διόρισε νομικούς-αναθεωρητές αγγλικής και δανικής γλώσσας, υπό τις ίδιες ακριβώς προϋποθέσεις με τον προσφεύγοντα, έλαβε υπόψη την προηγούμενη επαγγελματική πείρα, την εκπαίδευση και την ηλικία και τους χορήγησε, κατά περίπτωση, βαθμό ή κλιμάκιο μεγαλύτερο από τον εισαγωγικό βαθμό ή κλιμάκιό τους. Προς στήριξη του επιχειρήματος αυτού ο προσφεύγων αναφέρει την περίπτωση νομικού-αναθεωρητή που διορίστηκε, κατ' αυτόν, στο βαθμό LA 4.

29 Ούτε ο ισχυρισμός αυτός μπορεί να γίνει δεκτός. Η ΑΔΑ προέβαλε τον ισχυρισμό, χωρίς να τον αντικρούσει ο προσφεύγων, ότι πάγια πρακτική του Δικαστηρίου ήταν να διορίζει τους γλωσσομαθείς νομικούς στο βαθμό LA 6, ο οποίος δόθηκε στον προσφεύγοντα κατά το διορισμό του ως γλωσσομαθούς νομικού, με τις αποφάσεις της 11ης και 25ης Νοεμβρίου 1981. Πράγματι, ο προσφεύγων δεν μπόρεσε να αποδείξει την ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών που επικαλέστηκε. Όπως προέκυψε κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας, ο νομικός-αναθεωρητής στον οποίο αναφέρθηκε δεν ήταν μόνιμος υπάλληλος,

αλλά έκτακτος υπάλληλος, την κατάσταση του οποίου διέπουν διαφορετικές εκτιμήσεις.

Επί του τέταρτου λόγου

30 Ο προσφεύγων επικαλείται ορισμένες αποφάσεις άλλων οργάνων των Κοινοτήτων σχετικές με την κατάταξη των διοριζομένων υπαλλήλων και τον τρόπο εφαρμογής των άρθρων 31 και 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Λαμβάνοντας τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, η ΑΔΑ ενήργησε κατά τρόπο αντίθετο από τις αντίστοιχες αρχές των άλλων οργάνων. Εφήρμοσε, στην περίπτωση του προσφεύγοντος, όχι προσηκόντως, κριτήρια άγνωστα και εν πάση περιπτώσει δυσμενή γι' αυτόν, γεγονός που δημιούργησε εις βάρος του διάκριση έναντι των συναδέλφων του των άλλων οργάνων που ασκούν τα ίδια καθήκοντα και αντιβαίνει προς την αρχή της επιεικείας που αναγνωρίζεται ως γενική αρχή της κοινοτικής έννομης τάξης.

31 Και ο λόγος αυτός δεν μπορεί να γίνει δεκτός. Πράγματι, οι περιπτώσεις που αναφέρει ο προσφεύγων αφορούν αποκλειστικά μέτρα που ελήφθησαν κατά την αρχική πρόσληψη και είναι, επομένως, άσχετες προς την περίπτωση διορισμού κατόπιν εσωτερικού διαγωνισμού.

Επί του πέμπτου, έκτου και εβδόμου λόγου

32 Με τους λόγους αυτούς ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι δυνάμει της αρχής της χρηστής διοικήσεως η ΑΔΑ έπρεπε να λάβει υπόψη της το σύνολο των δεδομένων επί των οποίων μπορούσε να στηρίξει την απόφασή της. Η ΑΔΑ δεν έλαβε υπόψη στοιχεία του προσωπικού του φακέλου, ακριβέστερα στοιχεία που αφορούν γενικώς την εκπαίδευσή του και την ειδική επαγγελματική του πείρα. Λόγω της μη εφαρμογής του άρθρου 31, παράγραφος 2, στοιχείο 6, και του άρθρου 32, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης έθεσε τον ήδη υπηρετούντα υπάλληλο σε δυσμενέστερη θέση από τον υπάλληλο που αναλαμβάνει για πρώτη φορά υπηρεσία στο Δικαστήριο. Με την προσβαλλόμενη απόφαση το Δικαστήριο απομακρύνθηκε από την πρακτική που ακολουθούσε προηγουμένως, σε ό,τι αφορά την αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας στο διοριζόμενο υπάλληλο ανάλογα με την εκπαίδευση και την πείρα του και τούτο κατά παράβαση ενδεχομένων εσωτερικών οδηγιών του Δικαστηρίου που ισχύουν για τον τρόπο εφαρμογής των άρθρων 31 και 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

33 Τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορούν να γίνουν δεκτά. Ο προσφεύγων, στηριζόμενος στην άποψη ότι το Δικαστήριο δεν μπορούσε να τον θεωρήσει προαχθέντα, εφόσον ο διορισμός του ήταν συνέπεια διαγωνισμού, επιχειρεί να αποδείξει ότι το Δικαστήριο δεν μπορούσε να εφαρμόσει στην περίπτωσή του τους κανόνες περί προαγωγής. Στα επιχειρήματα αυτά δόθηκε απάντηση κατά την εξέταση του πρώτου λόγου. Οι λόγοι, επομένως, αυτοί πρέπει να απορριφθούν.

34 Δεδομένου ότι ο προσφεύγων ηττήθη καθ' ολοκληρίαν, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

35 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει τις προσφυγές.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Bosco O'Keeffe Koopmans

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Δεκεμβρίου 1984.

Κατ' εντολή
του γραμματέα

D. Louterman

Υπάλληλος διοικήσεως

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος

G. Bosco